

DET KONGELIGE
KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENT

Grane kommune

8680 TROFORS

Deres ref

Vår ref

Dato

22/1551-

1. mai 2021

Avgjørelse av klage på vedtak om avslag på søknad om skadefelling av brunbjørn i rovviltregion 7

Klima- og miljødepartementet viser til klage 9. april 2022 fra Grane kommune over Miljødirektoratets vedtak 8. april 2022 om avslag på søknad om ekstraordinært uttak av bjørn i Grane og Hattfjelldal kommuner.

Klima- og miljødepartementet endrer Miljødirektoratets vedtak av 8. april 2022 om avslag på søknad om ekstraordinært uttak av bjørn i Grane og Hattfjelldal kommuner våren 2022, og ber Miljødirektoratet v/Statens naturoppsyn (SNO) om å gjennomføre skadefelling av 1 bjørn i området.

Status for bjørnebestanden i region 7 (Nordland) tilsier i utgangspunktet en høy terskel for å tillate felling av bjørn i regionen. Bjørnebestanden i regionen har hatt en sterk negativ utvikling fra 11 individer (1 binne og 10 hannbjørner) registrert i 2014 til 1 hannbjørn registrert i 2021 samt ytterligere 1 hannbjørn som har benyttet områder både i Nordland og Trøndelag. Bestandsmålet for brunbjørn i regionen er ett årlig ungekull, og bjørnebestanden er følgelig under bestandsmålet som er fastsatt. Felling av 1 bjørn i Nordland denne våren kan innebære at det ikke lenger eksisterer bjørn i regionen.

I denne saken har departementet imidlertid lagt avgjørende vekt på at kalvingsperioden i Nordland enten er i gang eller er nært forestående og at det er påvist 1 simle tatt av bjørn. Etter departementets vurdering foreligger det et betydelig potensial for ytterligere skader på tamrein, og det er ikke andre tilfredsstillende måter å avverge ytterligere skade på enn å gi tillatelse til skadefelling.

Postadresse
Postboks 8013 Dep
0030 Oslo
postmottak@kld.dep.no

Kontoradresse
Kongens gate 20
www.kld.dep.no

Telefon*
22 24 90 90
Org.nr.
972 417 882

Avdeling
Naturforvaltningsavdelingen

Saksbehandler
Maline Gordner
22 24 60 54

Departementet understreker at bjørnebinne(r) som opptrer med unge(r) og hennes unger er unntatt fra skadefellingstillatelsen.

Klagen er dermed tatt til følge.

Saksgang

Grane kommune søkte 5. april 2022 om ekstraordinært uttak av bjørn våren 2022 i Grane og Hattfjelldal kommuner. Den 6. april 2022 sendte Grane Bondelag, Grane Sau og Geit, Hattfjelldal Bondelag og Hattfjelldal Sau og Geit en uttalelse til Miljødirektoratet vedrørende søknaden. Videre ettersendte Grane kommune den 7. april 2022 tilleggsmomenter til søknaden. Den 8. april 2022 sendte også Nordland Bondelag en uttalelse til Miljødirektoratet med støtte til uttalelsen fra Grane og Hattfjelldal Bondelag og Grane og Hattfjelldal Sau og Geit. Miljødirektoratet avslo søknaden 8. april 2022. Vedtak ble påklaget av Grane kommune 9. april 2022. Miljødirektoratet opprettholdt sitt tidligere vedtak og oversendte saken til Klima- og miljødepartementet for endelig avgjørelse i brev av 12. april 2022. 1 simle er 30. april påvist drept av bjørn i området.

Klagers anførsler

Miljødirektoratet har i oversendelsen av saken oppsummert følgende om klagen:

«Klager er uenig i Miljødirektoratets konklusjon i saken, der vi har gitt avslag på søknader om uttak av brunbjørn i Grane kommune. Klager mener at Miljødirektoratet ikke har gjort en tilstrekkelig vurdering av de forhold som taler for et ekstraordinært uttak av brunbjørn i Grane, i forkant av reinkalving og beitesesong for sau.

Klager påpeker at bjørnen befinner seg i kalvingsland til Jillen Njaarke reinbeitedistrikt, og at dette tilsier et betydelig skadepotensial framover. De skriver at " reinbeitedistriktet bekrefter at det går simler som skal kalve helt inntil stedet hvor bjørnen er lokalisert, og de uttrykker stor bekymring for tapsutviklingen framover. Reintallet i området vil øke betydelig i løpet av kort tid".

Klager viser videre til at Jillen Njaarke reinbeitedistrikt har vært rammet av beitekrise i vinter, og har allerede en lav andel kalv. Det påpekes at en brunbjørn i kalvingslandet vil forsterke dette ytterligere, og medføre store tap av dyr. Siden simlene er i dårlig kondisjon og har et ekstra behov for ro, er det svært uheldig at brunbjørn oppholder seg i området. Klager mener at "føre-var-prinsippet bør komme til anvendelse i dette tilfellet, og det vurderes som svært viktig å gjennomføre uttaket nå, istedet for etter at simlene har begynt å kalve".

Det vises til at erfaringer fra tidligere våruttak i Grane kommune (2015) som har gitt en betydelig reduksjon i skadeomfang i etterkant av uttak av brunbjørn. Videre påpekes det at begrunnelsen til Miljødirektoratet i 2015 var følgende: "Med bakgrunn i en helhetlig vurdering av situasjonen, anser direktoratet at det ikke foreligger annen tilfredsstillende løsning i det aktuelle området enn felling av brunbjørn. Et slikt uttak er vurdert ikke å være til skade for bjørnebestandens overlevelse, eller å komme i konflikt med det nasjonale bestandsmålet for brunbjørn, jf. Innst. S. nr. 174 (2003-2004) og rovviltforskriften §§ 3 og 4". Klager understreker at det heller ikke i 2015 var dokumentert skade av beitedyr i forkant av vedtakene om uttak av brunbjørn, og ønsker en "konkret begrunnelse av årsaken til at foreliggende søknad fra Grane blir vurdert helt annerledes nå i forhold til i 2015."

Klager viser til svært høye historiske tap av sau forårsaket av brunbjørn i Grane, og omfattende skader i flere sauebesetninger i beitesesongen 2021. Kommunen mener at antall sauer omsøkt erstattet vil gi en langt mer korrekt beskrivelse av de omfattende tapene til brunbjørn, enn antall påviste og erstattede dyr i 2021.»

Departementet viser for øvrig til klagen i sin helhet.

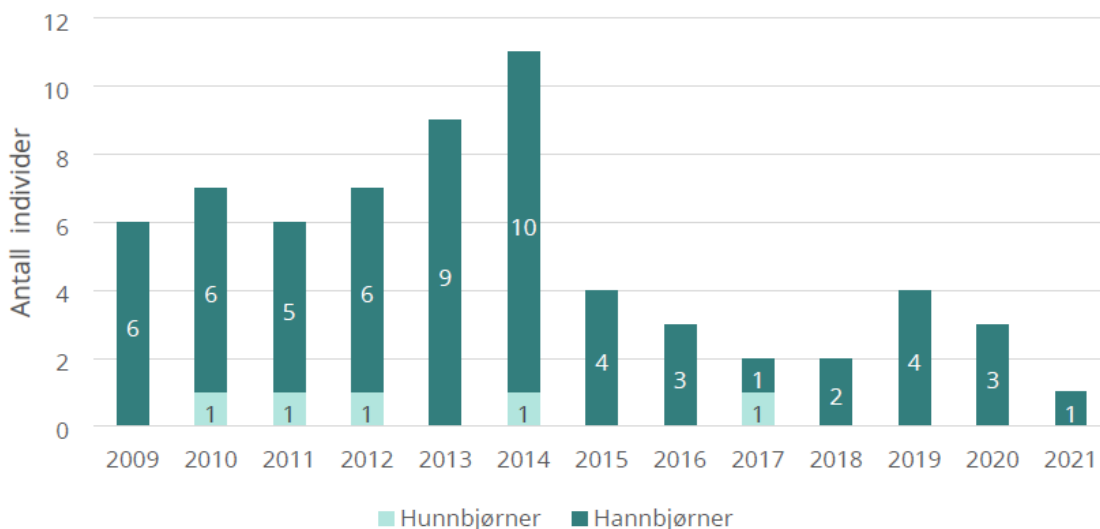
Miljødirektoratets vurdering

Miljødirektoratet sier i oversendelsen av klagesaken blant annet:

«Vi viser til vårt vedtak 8. april 2022, hvor vi legger til grunn føringer i Naturmangfoldloven og rovviltforskriften, i tillegg til Representantforslag 163 S (2010-2011) og forvaltningsplanen for region 7. Det er av betydning at dokumentene som er førende for forvaltningen leses i sin helhet, ettersom det for rovviltforvaltningen er lagt føringer med kryssende hensyn som må avveies.

Vi finner innledningsvis også grunn til å påpeke at vårt utgangspunkt er at brunbjørn ble fredet i Kgl.res. 11. mai 1973, og at eventuelle vedtak om fjerning/felling, skjer etter konkrete interesseavveininger der en etter konkrete vurderinger av aktuell situasjon har funnet at hensynet til brunbjørn som fredet art, må vike til fordel for andre hensyn. Hovedregelen for forvaltninga av arten er at den er fredet, men det er etablert unntaksregler som gir mulighet for uttak der behovet anses stort, og forutsatt at gitte vilkår er oppfylt. Vurderinger av påført skade og skadepotensial er derfor sentralt ved vurdering av om skadefelling skal iverksettes.

Vi har ved vår vurdering av søknaden lagt hovedvekt på at forvaltningsplanen i region 7 gir svært begrenset mulighet for differensiert forvaltning av brunbjørn. Bestanden av brunbjørn i regionen har gått drastisk ned de siste årene (figur 1). I fjor ble det kun påvist én bjørn i Nordland, i tillegg til én bjørn som var registrert både i Trøndelag og i Nordland. Region 7 er langt under bestandsmålet om én årlig yngling. Direktoratet har derfor vurdert at terskelen for uttak av brunbjørn i Nordland er høy. Vi legger denne vurderingen til grunn også ved vurderingen av klagesaken.

Figur 1: Antall DNA-registrerte brunbjørner i Nordland fra 2009 til 2021.

Klager påpeker at observasjonen av brunbjørn er i kalvingsland og at simler som skal kalve går helt inntil stedet der bjørnesporene ble oppdaget. Det er ikke påvist skader til rein forårsaket av brunbjørn på nåværende tidspunkt og det ble heller ikke påvist skader av brunbjørn på tamrein i reindriftsåret 2021/2022 i region 7. 18 tamrein ble erstattet som tap til brunbjørn i reindriftsåret 2021/2022. Det er ikke oppgitt når kalvene fødes, men ifølge driftsplanen til reinbeitedistriktet foregår kalvingen i mai-juni (vår-sommer).

Vi vurderer at potensielt for skade på tamrein på dette tidspunktet ikke er tilstrekkelig nok for å igangsette uttak av en brunbjørn som er observert i området. Det er ikke en pågående skadesituasjon og på nåværende tidspunkt er det noe tid til kalvingen starter.

Når det gjelder skade på sau er det etter vår vurdering potensiale for ytterligere skader på tidspunkt sau slippes på beite til våren dersom bjørnen fortsatt befinner seg i området. Det er en god stund til beitesesongen for sau starter, og det er usikkert om det observerte individet vil oppholde seg i området når sau slippes ut på beite.

Vi vil påpeke at sporsnø ikke er avgjørende for å kunne lykkes med et uttak av brunbjørn, selv om at det å spore opp et bestemt skadevoldende individ vil være lettere dersom en har sporsnø. Det blir årlig felt skadegjørende bjørner på barmark i Norge.

Klager viser til begrunnelse for vedtak om uttak av brunbjørn på vårsnø fattet av Miljødirektoratet i 2015, og ønsker en begrunnelse for hvorfor vi nå har vurdert situasjonen annerledes. Ved vedtakstidspunktet i 2015 var bestandssituasjonen for brunbjørn i Nordland svært annerledes. Siste rapport fra Rovdata viste en bestand på elleve individer, ti hannbjørner og en hunnbjørn, og bestanden i Nordland viste en økende trend (figur 1). Miljødirektoratet avsto en søknad om våruttak av brunbjørn i 2019 (ref. 2019/2792) med begrunnelse i daværende bestandssituasjon (to individer registrert i 2018). I avslaget ble det også da kommentert at eksisterende forvaltningsplan ikke fungerer tilfredsstillende når det gjelder å bygge opp en bjørnebestand innenfor et definert forvaltningsområde, jf. prinsippet om differensiert forvaltning.

Når det gjelder bruk av talldata for å for en korrekt beskrivelse av tap til brunbjørn, er vi av den mening at antall påviste og erstattet tap til brunbjørn er de tallene som gir en best mulig

beskrivelse av tapssituasjonen. Ved søknad om erstatning av husdyr som ikke er påvist tatt av brunbjørn eller som ikke fyller kriteriene for § 7 skal Statsforvalteren i henhold til erstatningsforskriften gjøre en vurdering av sannsynligheten av tap til brunbjørn etter § 8. Vurderingen av sannsynlighet innebærer en systematisering av en rekke faktorer som berører tapssituasjonen. Forhold som bidrar til å belyse tapssituasjonen er blant annet skadedokumentasjon i egen besetning, dokumenterte skader i beiteområdet og i nærliggende områder, driftsforhold, tapshistorikk, forekomst av rovvilt i beiteområdet eller i nærliggende områder, skademønster og kunnskap om andre tapsårsaker. Dersom tapsårsak ikke er kjent, og brunbjørn ikke er sannsynliggjort som årsak til tapene, vil erstatning ikke kunne innvilges. Da er det vurdert at dyret med større sannsynlighet har omkommet av andre årsaker.

Miljødirektoratet viser til at reinbeitedistriktet kan ta kontakt med Statsforvalteren for å avklare muligheter for forebyggende tiltak, og ev. tilskudd til forebyggende tiltak.»

Miljødirektoratet kom etter dette til følgende konklusjon:

«Miljødirektoratet har vurdert vedtaket av 8. april 2022 på nytt, men kan ikke se at det er kommet inn nye opplysninger som har avgjørende betydning for vår vurdering av saken. Vi finner ikke grunnlag for å endre på vedtaket og sender med dette saken til Klima- og miljødepartementet for klagebehandling.»

Klima- og miljødepartementets vurdering

Saken er behandlet etter lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven eller nml.) §§ 18 første ledd bokstav b og 77, jf. forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 13, jf. §§ 1, 3 og 4. Departementet har, i henhold til naturmangfoldloven § 7, lagt prinsippene i nml. §§ 8 til 10 og § 12 til grunn som en integrert del av avgjørelsen. Også forvaltningsmålet for arter i nml. § 5 er trukket inn i den skjønnsmessige vurderingen av saken. Det samme gjelder nml. § 14 om andre viktige samfunnsinteresser. Prinsippet i nml. § 11 anses ikke som relevant i denne saken fordi det ikke er aktuelt å stille fordyrende vilkår.

På rovviltfeltet må forvaltningsmålet etter nml. § 5 ses i sammenheng med de vedtatte bestandsmålene som Stortinget har fastsatt for de fire store rovdyrartene, og skal forstås slik at det ikke er til hinder for en geografisk differensiert rovviltforvaltning, jf. Ot.prp. nr. 52 (2008-2009) s. 376. Nml. § 5 og prinsippet om en geografisk differensiert rovviltforvaltning er konkretisert i rovviltforskriften §§ 3 og 4 og de regionale forvaltningsplanene for rovvilt. De nasjonale bestandsmålene er videre fordelt på de åtte forvaltningsregionene for rovvilt, jf. rovviltforskriften § 4. I region 7 (Nordland) er det et mål om ett årlig ungekull av bjørn.

Departementet anser at kunnskapsgrunnlaget i hovedsak er basert på eksisterende og tilgjengelig kunnskap, og at kravet i nml. § 8 dermed er oppfylt. I denne saken foreligger det etter departementets syn tilstrekkelig kunnskap og føre-var-prinsippet i nml. § 9 får mindre betydning. Når det gjelder effekten av påvirkninger, jf. naturmangfoldloven § 10, foreligger det statusrapporter og annen vitenskapelig kunnskap som medfører at vi har betydelig kunnskap om den samlede belastningen artene utsettes for. Ut over enkelte påkjørsler og tilfeller av sykdom skjer avgangen av bjørn i hovedsak gjennom lisensfelling og skadefelling.

I 2021 ble det registrert 13 døde bjørner nasjonalt, hvorav ingen i region 7. Av de 13 var det 2 binner. Det er ikke registrert noen døde bjørner i Norge så langt i 2022.

Som det går fram av Miljødirektoratets vurderinger har bjørnebestanden i region 7 (Nordland) hatt en sterk negativ utvikling fra 11 individer (1 binne og 10 hannbjørner) i 2014 til 1 hannbjørn i 2021 samt ytterligere 1 hannbjørn som har benyttet områder både i Nordland og Trøndelag. Bestandsmålet for brunbjørn i regionen er ett årlig ungekull, og bjørnebestanden er følgelig under bestandsmålet som er fastsatt. Felling av en bjørn i Nordland denne våren kan innebære at det ikke lenger eksisterer bjørn i regionen. Departementet mener bestandssituasjonen tilsier at terskelen for å tillate felling av bjørn på nåværende tidspunkt skal være høy.

Departementet skal i denne saken vurdere uttak av bjørn for å «avverge skade» på husdyr og tamrein, jf. nml. § 18 første ledd bokstav b. Det er videre to andre vilkår som må være oppfylt for at felling kan gjennomføres og det er: 1) fellingen må ikke true bestandens overlevelse og 2) formålet må ikke kunne nås på annen tilfredsstillende måte, jf. nml. § 18 andre ledd. Dersom alle de tre vilkårene i nml. § 18 er oppfylt, «kan» departementet åpne for uttak av bjørn.

Vilkåret om å avverge skade

Etter nml. § 18 første ledd bokstav b kan uttak av brunbjørn tillates for å «avverge skade» på blant annet husdyr og tamrein. Det følger av Høyesterettsavgjørelsen fra 2021 om lisensfelling av ulv at «avverge» innebærer at fellingen kan skje som et forebyggende tiltak. I lys av Bernkonvensjonen må det stilles visse minstekrav til skadens alvorlighet og omfang, jf. HR-2021-662-A avsnitt 82.

I dette tilfellet er det søkt om felling av bjørn utenfor forvaltningsområdet for bjørn. Det tilsier en lavere terskel for felling. Departementet vil likevel påpeke at situasjonen i region 7 er spesiell, fordi forvaltningsplanen for regionen gir svært begrenset mulighet for differensiert forvaltning av bjørn. Det eksisterende forvaltningsområdet for bjørn har ikke forekomst av bjørn, og legger ikke til rette for en forutsigbar oppnåelse av bestandsmålet for bjørn i regionen. Departementet understreker at dette kan få betydning for terskelen for felling i beiteprioriterte områder i regionen.

Det er ikke påvist skader på sau forvoldt av bjørn våren 2022. Tapet av sau til bjørn i 2021 var imidlertid større sammenlignet med tamrein, og Miljødirektoratet har også vurdert at det er et potensiale for ytterligere skader på sau sommeren 2022 dersom bjørnen fortsatt befinner seg i området.

På tidspunktet for Miljødirektoratets vedtak var det, som Miljødirektoratet viser til, heller ikke påvist skader på tamrein forvoldt av bjørn våren 2022. I reindriftsåret 2021/2022 ble det ikke påvist skader på tamrein forvoldt av bjørn i region 7 (Nordland), men etter en skjønnsmessig vurdering ble det funnet grunnlag for å utbetale erstatning for 18 tamrein som tapt til bjørn. På tidspunktet for departementets klageavgjørelse er kalvingsperioden for tamrein i Nordland enten i gang eller nært forestående, og 1 simle er 30. april påvist drept av bjørn i området.

Det er i tillegg registrert bjørnespor i området som sannsynligvis er rundt 2 dager gamle. Etter departementets vurdering tilsier dette at foreligger et betydelig potensial for ytterligere skader på tamrein. Departementet anser at dette potensialet er av en slik alvorlighet og et slikt omfang at vilkåret i nml. § 18 første ledd bokstav b er oppfylt.

Vilkåret om at formålet ikke kan nås på en annen tilfredsstillende måte

Det følger av naturmangfoldloven § 18 andre ledd at vedtak etter bestemmelsens første ledd bokstav a til f bare kan treffes hvis formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte. I vurderingen av vilkåret vil prinsippet om arealdifferensiert forvaltning, som blant annet følger av rovviltforskriften § 1 og rovviltnemndas regionale forvaltningsplan, veie tungt, jf. rovviltforskriften § 13. Av rovviltforliket fra 2011 fremgår det at soneinndelingen må forvaltes tydelig, noe som blant annet innebærer at beitenæring skal tilpasses rovvilt i de områder der rovvilt har prioritet, mens det i prioriterte beiteområder skal gjøres raske uttak av rovvilt som gjør skade på beitedyr.

Skaden som er påvist 30. april har skjedd i beiteprioritert område. Prinsippet om en geografisk differensiert forvaltning innebærer at andre interesser enn bjørn skal ha forrang i dette området. Departementet viser her til beskrivelsen ovenfor av utfordringene med at soneinndelingen i forvaltningsplanen til region 7 bare gir svært begrenset mulighet for differensiert forvaltning av bjørn.

I dette tilfellet har departementet lagt til grunn at skade allerede er påvist på 1 simle og at det også foreligger et betydelig potensial for skade på flere tamrein. Departementet kan ikke se at det i denne situasjonen er andre løsninger enn felling som på en tilfredsstillende måte kan avverge ytterligere skade på tamrein. Departementet har derfor funnet at vilkåret i nml. § 18 andre ledd, om at formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte, er oppfylt.

Vilkåret om at uttaket ikke må true bestandens overlevelse

Det følger av naturmangfoldloven § 18 andre ledd at vedtak etter bestemmelsens første ledd bokstav a til f bare kan treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse. Vilkåret må vurderes konkret i den enkelte sak, og terskelen kan tenkes å variere avhengig av blant annet fellingsgrunnlaget og kunnskapsgrunnlaget, jf. HR-2021-662-A avsnitt 65. Eventuell usikkerhet om den fremtidige utviklingen av en bestand har betydning i vurderingen, og det ligger en viss margin i begrepet «truer» bestandens overlevelse, jf. HR-2021-662-A avsnitt 63 og nml. § 6.

Det nasjonale bestandsmålet for brunbjørn er 13 årlige ynglinger. Det er beregnet at det var 8,1 ynglinger av brunbjørn i Norge i 2021. Det regionale bestandsmålet i forvaltningsregion 7 er ett årlig ungekull. I 2021 er det beregnet at det ikke var ungekull i regionen. Det ble registrert 1 hannbjørn i 2021 samt ytterligere 1 hannbjørn som har benyttet områder både i Nordland og Trøndelag. Bestanden av brunbjørn ligger dermed under det nasjonale og det regionale bestandsmålet.

Departementet viser til at det er den felles skandinaviske bjørnebestanden som vurderes, jf. HR-2021-662-A avsnitt 59-61. Departementet vurderer at uttaket av 1 bjørn i region 7 ikke vil true overlevelsen til den felles skandinaviske bjørnebestanden, jf. nml. § 18 andre ledd.

Oppsummering og øvrige vurderinger

Departementet har funnet at vilkårene i nml. § 18 for å tillate felling av bjørn er oppfylt, og departementet kan dermed gi tillatelse til felling.

Som nevnt tilsier statusen for bjørnebestanden i region 7 en høy terskel for å tillate felling av bjørn i regionen. Bjørnen som har forårsaket skade på 1 simle er mest sannsynlig en hannbjørn. Felling av en hannbjørn vil i mindre grad enn felling av en bjørnebinne påvirke Stortingets målsetting om 1 årlig yngling av bjørn i Nordland. Samtidig vil en praksis med lav terskel for felling av hannbjørner redusere muligheten for å for å oppnå bestandsmålet.

I dette tilfellet er kalvingsperioden enten i gang eller nært forestående, og det er påvist 1 simle drept av bjørn. Etter departementets syn er potensialet for videre skader betydelig, og departementet kan ikke se at det foreligger andre tilfredsstillende måter å avverge skade på. Etter en helhetsvurdering har departementet derfor kommet til at det må gis tillatelse til skadefelling av 1 bjørn i regionen for å avverge ytterligere skader på tamrein.

Grane kommune har søkt om ekstraordinært uttak av bjørn. Av hensyn til tamreindriften ser også departementet at det er ønskelig at skadefellingen skjer så raskt og kontrollert som mulig. Departementet ber derfor Miljødirektoratet/SNO om å gjennomføre fellingsforsøket på 1 bjørn i region 7 i tråd med instruksen for det statlige fellingslaget ved uttak av vilt. Uttaket skal skje i samråd med tamreinnæringen. Miljødirektoratet v/SNO bør vurdere om de skal knytte til seg lokale jegere i gjennomføringen av oppdraget.

Departementet ber Miljødirektoratet om å fastsette fellingsområdet og fellingsperioden. Miljødirektoratet har myndighet til å forlenge den fellingsperioden direktoratet setter.

Det er som nevnt sannsynlig at den skadevoldende bjørn er en hannbjørn. Departementet understreker likevel at bjørnebinne(r) som opptre med unge(r) og hennes unger er unntatt fra skadefellingstillatelsen, og at de tiltak som er mulige for å skjerme bjørnebinner med unger og hennes unger fra felling skal være iverksatt.

Departementets konklusjon

Klima- og miljødepartementet endrer Miljødirektoratets vedtak av 8. april 2022 om avslag på søknad om ekstraordinært uttak av bjørn i Grane og Hattfjelldal kommuner våren 2022, og ber Miljødirektoratet v/Statens naturoppsyn (SNO) om å gjennomføre skadefelling av 1 bjørn i området.

Status for bjørnebestanden i region 7 (Nordland) tilsier i utgangspunktet en høy terskel for å tillate felling av bjørn i regionen. Bjørnebestanden i regionen har hatt en sterk negativ utvikling fra 11 individer (1 binne og 10 hannbjørner) registrert i 2014 til 1 hannbjørn registrert

i 2021 samt ytterligere 1 hannbjørn som har benyttet områder både i Nordland og Trøndelag. Bestandsmålet for brunbjørn i regionen er ett årlig ungekull, og bjørnebestanden er følgelig under bestandsmålet som er fastsatt. Felling av 1 bjørn i Nordland denne våren kan innebære at det ikke lenger eksisterer bjørn i regionen.

I denne saken har departementet imidlertid lagt avgjørende vekt på at kalvingsperioden i Nordland enten er i gang eller er nært forestående og at det er påvist 1 simle tatt av bjørn i området. Etter departementets vurdering foreligger det et betydelig potensial for ytterligere skader på tamrein, og det er ikke andre tilfredsstillende måter å avverge ytterligere skade på enn å gi tillatelse til skadefelling.

Departementet understreker at bjørnebinne(r) som opptrer med unge(r) og hennes unger er unntatt fra skadefellingstillatelsen.

Klagen er dermed tatt til følge.

Med hilsen

Torbjørn Lange (e.f.)
avdelingsdirektør

Maline Salicath Gordner
rådgiver

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer

Kopi

Miljødirektoratet

Rovviltnemnda i region 7

Statsforvalteren i Nordland